

Puigneró

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament Ctra. local cap a Sant Joan d'Oló, 400 m abans del mas Rovira camí sud 1 km aprox.
Alçada: 675

Coordenades:

Latitud: 41.85589
Longitud: 2.0411
UTM Est (X): 420407
UTM Nord (Y): 4634220

Classificació

Número de fitxa 08258-77
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Segle XIV-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Manteniment insuficient, parts de coberta en precari
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08258A005000830000AI
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dc., 04/12/2019 - 01:00

Descripció

Masia de dimensions força grans, d'origen medieval, que està molt ben emplaçada sobre un altiplà amb excel·lents vistes en totes direccions. Consta d'un gran cos residencial de planta més o menys rectangular (de planta baixa més un pis i golfes) amb un bon nombre de cossos i coberts adossats, principalment al nord-est i al sud-est (aquest últim era l'antiga casa dels masovers). La masia també compta amb una sòlida pallissa, situada més al nord, precedida per una era enllosada. El cos residencial és fruit de nombroses ampliacions que són difícils de precisar. La façana principal, encarada a migdia, és força irregular i queda en bona part coberta per diferents elements adossats. L'antiga casa dels masovers, a ponent, junt amb altres coberts configura un clos tancat o barri que, segons una inscripció, va ser construït en una data tan primerenca com el 1583. La façana té un portal adovellat que queda mig amagat sota un porxo de dos pisos, mentre que al nivell de les golfes s'insinua una galeria amb arcades, actualment tapiada. La façana de ponent és més regular i conserva diverses finestres amb llindes i brancals de pedra, amb un pou adossat al mig. La façana nord també té una estructura força regular, amb algunes finestres que s'han transformat en balcons. Tot el conjunt conserva molt bé la tipologia constructiva tradicional, ja que no ha sofert modificacions estructurals importants.

Observacions:

Inclusa al Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Santa Maria d'Oló amb el num. 28 (Pla Especial Urbanístic 2011)

L'edifici presenta les següents inscripcions:

A la llinda del portal del barri: PHELIP PAP / VGNA PO / NA MA FE / T 1583

A la llinda del balcó de la façana principal: JOAN PUX 1627

A la llinda de la finestra sobre el portal: 17(?)

Inscripció i gravat en una llinda de la façana nord: [?] PUNº 160[0], 1801

Informació oral facilitada per Joan Prat Bordó, de Puigneró

Història

Puigneró és un mas d'origen medieval però no en coneixem gaires notícies documentals. En un llistat dels veïns que es reuniren el 1394 per la redempció dels drets senyoriais del terme d'Oló hi consta Pere Puigneró; cal suposar que era el cap de casa d'aquest mas. En el fogatge de 1515 (conservat a l'Arxiu de la Corona d'Aragó) hi apareix "la casa d'en Puignaró", pertanyent a la parròquia de Santa Maria d'Oló. I en el fogatge de 1553 hi consta Pere Puigneto. Sembla que la família Puigneró va continuar al capdavant del mas de manera ininterrompuda, però no en coneixem detalls. En època moderna la casa es devia anar ampliant, tal com en deixen constància diverses inscripcions dels segles XVI, XVII i XVIII. És remarcable la inscripció del portal del barri, de 1583, en la qual s'interpreta que Felip Puigneró fou qui va portar a terme aquesta ampliació, i també la d'una finestra de la façana nord, amb un escut. És curiós que en les diferents inscripcions el cognom Puigneró apareix abreviat de diverses maneres, i no gens fàcils de desxifrar. Ja entrat el segle XX la família dels propietaris continuaven sent els Puigneró i encara residien al mas. Quan va esclatar la Guerra Civil el propietari era Josep Puigneró Iglésies, que es va haver d'amagar a la casa per no haver d'anar a la guerra, igual que un germà seu, el qual després de la guerra el van matar davant de l'església d'Oló. Pels volts de 1940 la família va marxar per traslladar-se a Artés i després a Tarragona, on encara viu l'actual propietària. Un cosí d'aquesta família és el polític Jordi Puigneró Ferrer, actualment conseller de la Generalitat. Quan els propietaris van deixar la masia hi va entrar com a masover Pere Prat Prat, que venia de Sant Feliu Sasserra. El seu fill fou Feliu Prat Torredadella, casat amb Dominga Bordó Ollé. La família de Dominga havia residit durant uns anys a les Casetes de Puigneró com a masovers. El fill del matrimoni és Joan Prat bordó, que continua com a masover a Puigneró.

Puigneró tenia dues masoveries, actualment en ruïnes: les Casetes de Puigneró es van construir molt probablement al segle XVIII; la casa anomenada cal Jan es trobava en el camí de ca l'Oller cap a Puigneró, i

pràcticament no en queda rastre. Joan Prat Bordó, que ha mantingut en actiu l'explotació agropecuària del mas, encara recorda que fins a la dècada de 1960 hi voltaven molts mossos, i fins i tot bosquerols procedents d'Andalusia que s'instal·laven a la pallissa de la masia.

Bibliografia

FERRER, Llorenç, PLADEVALL, Antoni i altres (1991). "Oló als temps medievals", "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 63, 73, 107.

SOLÀ BACH, Sebastià (2011). Pla Especial Urbanístic del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Municipi de Santa Maria d'Oló, fitxa núm. 28.

